

umiddelbare Virkning: Amtmandens, Soreskriverens og Landfogedens Anmodning om Forflyttelse eller Afsked viser jo ogsaa, hvilken Betydning disse Embedsmænd tillagde denne ministerielle Tilkendegivelse. De maa have haft, synes mig, en stærk Følelse af, at de ikke havde og heller ikke har Udsigt til at faa den Støtte fra Justitsministeren, som de ansaa for nødvendig for paa tilfredsstillende Maade at kunne fortsætte deres Virksomhed som Embedsmænd paa Færøerne. Selvfølgelig har det ikke kunnet undgaa, at det Forhold hos den Del af den færøske Befolkning — det er vel endnu, synes det, den større Halvdel af Befolkningen —, som ikke kan glæde sig ved den samme Bevaagenhed fra Justitsministerens Side, har vakt Frygt for, at den Bevægelse paa Færøerne, som den højtærede Justitsminister paa en saa opsigtsvækkende Maade har erklæret sin Kærlighed, skal føre til Skade og Uheld for Landet. Men ogsaa herhjemme, udenfor de Kredse, hvor man jo paa Forhaand altid er enig med Ministeren, har man med Forundring, kan jeg gerne sige, og med Ængstelse set paa den Politik, som den højtærede Minister har indledet med Hensyn til Bevægelsen paa Færøerne.

Den 20. Marts vedtog Landstinget en Dagsorden, der udtalte Misbilligelse med Ministerens Optræden. Den højtærede Minister stillede sig overfor denne Misbilligelse overlegent afvisende. Det gjorde ham meget ondt, sagde han, at Grev Frijs — for øvrigt i overmaade spagfærdige Ord — anbefalede at stemme for Dagsordenen, men at Landstinget vedtog den, gik ikke den højtærede Minister nær, og han sagde derom, at Konsekvenserne deraf vilde heller ikke blive store. For saa vidt den højtærede Minister dermed mente, at Landstingets Stilling i dette Tilfælde ikke vilde faa nogen Indflydelse paa Ministerens Opfattelse af Forholdene eller paa hans Stilling i Henhold dertil, saa har han vistnok Ret: det fik ikke store Konsekvenser. Men den højtærede Minister har jo ikke kunnet forhindre, at den dog har faaet nogen Konsekvens. For det første den, at Vedtagelsen af den Dagsorden vel har ydet noget Bidrag til, at Befolkningens Opmærksomhed er blevet vakt for denne Sag, som jo i meget høj Grad fortjener

alle Danskes Interesse. Dernæst har Forslagsstillerne og de Partier, de repræsenterer, ment, at man ikke har kunnet blive staaende derved. Befolkningen har Krav paa at faa Klarhed, saa vidt den kan skaffes til Veje, over, hvorledes det virkelig forholder sig med den Bevægelse paa Færøerne, som Ministeren støttede for Valget ved at anbefale at stemme paa den Kandidat, som sluttede sig til denne Bevægelse, og Befolkningen paa Færøerne fortjener at faa at vide, at Ministerens Standpunkt ikke er den danske Befolknings almindelige Standpunkt. Det skulde ikke gerne komme dertil, at den naturlige Bitterhed, som paa Grund af Ministerens Stilling er opstaaet hos den Del af Befolkningen, som nærer varm Kærlighed til Danmark, og som altid har vist den størst mulige Interesse for at bevare Forbindelsen med Danmark, skulde udvikle sig saaledes, at denne Del af Befolkningen blev Fjender af os i Stedet for Venner. Det vil derfor være nødvendigt, forekommer det mig, at foretage en grundig og alsidig Undersøgelse af alt — baade gammelt og nyt —, som staar i Forbindelse med Ministerens Telegram af 15. Marts og de tre Embedsmænds Anmodning om Forflyttelse eller Afsked, og den bedste Maade, for ikke at sige den eneste, hvorpaa denne Undersøgelse kan ske, er ved Nedsættelse af en parlamentarisk Kommission, der jo har Midler til, til alle Sider og i det Omfang, den anser for nødvendigt, at foretage Afhøringer saavel af Parterne selv som af andre, der er i Stand til at give Oplysninger, der kan være til Gavn for Sagens Klaring. Under denne Kommissions Virksomhed bør ogsaa inddrages en nærmere Undersøgelse af den Folkeadresse, som i Marts i Fjor blev iværksat paa Færøerne, og af denne Adresses endelige Skæbne, som der efter adskillige Udtalelser af den højtærede Minister synes at være nogen Uklarhed om.

Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig. Jeg skønner ikke, at der i Øjeblikket er Anledning til at føre nogen stor Debat om de færøske Forhold. En saadan Debat vil der muligvis blive god Anledning til, naar Kommissionen har endt sit Arbejde og overgivet Resultatet deraf til Landstinget.